

LiPi lähtee Lappiin!

Kirjoittanut: Eeva Pekanheimo

Julkaistu PiikaPostissa joulukuussa 2022

Pirtapiiat suuntaavat kesällä 2023 Saariselälle lippukunnan 60-vuotisjuhlavuoden kunniaksi. Mukaan pääsevät kaikki ensi vuonna 12 täyttävät sekä sitä vanhemmat pirtapiiat. Ensimmäinen tiedote on jo tupsahtanut kaikille kohderyhmäläisille sähköpostilaatikkoon ja sen voi lukea myös tästä lehdestä.

Piikaposti haastatteli leirin suunnittelussa mukana olevia leirinjohtaja Emmi Kerästä, reittivastaava Suvi Tanneria, lippukunnanjohtaja Emilla Ahtosaarta sekä ryhmänohjaaja Venla Korkolaa. Ennen kuin jatkat lukemista, harkitse kahdesti: saatat innostua lähtemään ensi kesän vaellukselle, ja sillä saattaa olla erittäin kauaskantoisia seurauksia!

Juhlavaellusperinne

Lippukunnanjohtaja Emilla kertoo, että juhlavaellus on lippukunnan perinteinen tapa juhlia omia synttäreitä: joka kymmenes vuosi lippukunta lähtee napapiirin tuolle puolen ihaillemaan oman kotimaansa kauneutta ja monimuotoisuutta. Vuonna 2013 Emilla oli 16-vuotiaana mukana LiPin 50-vuotisjuhlavaellus Aihkillä Kilpisjärvellä: mieleenpainuvinta oli ukkonen tunturissa sekä Saanan huiputus. Lippukunnanjohtajana Emilla toivoo juhlavaelluksen olevan innostava kokemus kaikille. - Parasta on, jos ensikertalainen vaeltaja innostuu ja haluaa tulevaisuudessa itse tehdä omia vaelluksia.

Emmi Keränen, tulevan 60-vuotisjuhlavaelluksen johtaja, oli mukana sekä vuoden 2003 Anár-vaelluksella Muotkatuntureilla 17-vuotiaana että kymmenen vuotta myöhemmin Kilpisjärven Aihki-vaelluksella. Muistot ovat vahvasti mielessä edelleenkin, etenkin hyvä ruoka. Emmi kertoo, että vaelluksella ruoka ja karkit maistuvat aina sata kertaa paremmilta kuin muualla. Jo tämän takia kannattaa lähteä mukaan!

Matkanteko Saariselän maastoissa – pärjäänkö?

Tulevan vaelluksen reitit suunnittelee kohta kolme vuosikymmentä vaelluksia partion, ystäviensä ja perheensä kanssa tehnyt Suvi Tanner. Suvi suunnitteli reitit myös vuosien 2003 ja 2013 juhlavaelluksille. Moni varmasti pohtii, kuinka pitkiä päivämatkoja tulevilla vaelluksella patikoidaan, mutta Suvin mukaan reittien pituuksilla ei ole niinkään väliä: enemmän merkitsevät kokemus, asenne ja jonkin verran myös varusteet. - Kuka tahansa 12 vuotta täyttänyt jaksaa kävellä koko päivän, jos varusteet, etenkin kengät, ovat oikeanlaiset ja seura sekä ruoka hyvää. Ikää enemmän päivämatkoihin vaikuttaa maasto: merkityllä polulla eteneminen on helpompaa ja nopeampaa kuin suunnistaminen umpimetsässä.

Suvi kertoo, että juuri tämän vuoksi Saariselkä on mainio paikka sekä ensikertalaisille että kokeneille vaeltajille: tarjolla on valmiita reittejä sekä oikeaa erämaata, ja reitistä riippumatta jokainen pääsee tunturin päälle näkemään upeita Lapin maisemia ja juomaan janoonsa tunturipuron vettä. Vaelluksella tehdään matkaa noin kuusi tuntia päivässä, mutta taukoja pidetään vähintään tunnin välein. Keskellä päivää pysähdytään kokkaamaan

lounasta. Yöpymispaikkoihin, jotka sijaitsevat aina vesistön äärellä, saavutaan hyvissä ajoin, jotta aikaa jää ruoanlaiton ja leirin pystyttämisen lisäksi hengailuun ja vaikkapa tunturijärvessä pulikointiin.

Vaeltamisen riemu ja riskit

LiPin ensimmäinen Lapin-kesäleiri oli Laphä vuonna 1994. Siellä 18-vuotias Suvi ylitti itsensä ja jäi koukkuun vaeltamiseen. Vuonna 1995 Suvi oppi toisen lippukunnan vaelluksella suunnistamaan – yrityksen ja erehdyksen kautta. Siitä lähtien Suvi on käynyt Lapissa vaeltamassa vähintään kerran vuodessa ja innostanut lajin pariin monia muita. Anárilla Suvi oli samassa vaellusryhmässä entisten sudenpentujensa kanssa, jotka myöskin ylittivät ja yllättivät itsensä pärjäämällä erämaassa. Suvi kertoo, että viimeisenä iltana tytöt olivat vaatineet, että heidät herätetään jo kahdelta aamuyöllä, jotta he pääsevät katsomaan auringonnousua tunturinlaelle. - Siinä tiivistyi koko partion idea: ystävyys, luottamus, ilo ja seikkailu.

15-vuotias ryhmänohjaaja Venla Korkola on lähdössä LiPin Lapin-vaellukselle ensimmäistä kertaa. – Olen mukana vaelluksen suunnittelussa, koska tämä on itselleni ensimmäinen mahdollisuus päästä lippukunnan juhla-vaellukselle. Venla on päättänyt lähteä Lappiin huolimatta siitä, että partiokesä tulee olemaan kiireinen. Kaksi päivää Saariselältä paluun jälkeen Venlan pitäisi jo istua lentokoneessa kohti Etelä-Koreaa ja partiolaisten maailmanjamboreeta.

Venlalle ja muille ensi kesän vaelluksesta kiinnostuneille on kuitenkin annettava varoituksen sana: kuten Emillan, Emmin ja Suvin kertomuksista käy ilmi, vaeltamiseen voi jäädä koukkuun. On myös olemassa riski, että kymmenen vuoden päästä huomaat olevasi mukana suunnittelemassa Pirtapiikojen 70-vuotisjuhla-vaellusta.

Vaelluksenjohtaja Emmin vinkit

Hyvät kengät ja karkit pelastavat monelta mielipahalta.

Johtajien kahveja ei pidä unohtaa ostoslistalta.

Reittimestari Suvin teesit

Aina kannattaa lähteä vaellukselle. Pärjää kyllä. Kysy ja varmista etukäteen kaikki vähänkään sinua epäilyttävät asiat omalta johtajaltasi tai leirin johtajalta. Kaikkea voi ja pitää kysyä. Tyhmiltä tai noloilta tuntevat kysymykset ovat yleensä tärkeimpiä.

Kuka tahansa jaksaa kävellä koko päivän, jos jalassa on mukavat kengät, ei palella, evästä on riittävästi, joku muistuttaa juomisesta ja seura on mukavaa ja kannustavaa. Aika moneen näistä voit vaikuttaa itse! Loppuista me aikuiset lupaamme pitää huolen.